

ἄς ὑπεσχέθης ὅτι θὰ πραγματοποιήσης; Τί ἔκαμες τὴν νεολαίαν τοῦ τόπου, ἥτις σὲ ἠκολούθησεν ἐνθουσιῶσα ὡς τὴν ὁδηγήσης εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, χωρὶς νὰ φαντάζεται ὅτι θὰ τὴν ὠδήγεις μόνον εἰς τὴν ὑγρασίαν τοῦ στρατῶνος καὶ εἰς τὴν σαπρίαν τοῦ νοσοκομείου; Δὲν ἤξεύρω ἂν καὶ ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σου δὲν θὰ ἔκαμνα τὸ ἴδιον, ἀλλ' ἀφοῦ σὺ εἶχες τὴν ἀνοησίαν νὰ εὐρεθῇς διοικοῦσα κατὰ τοιαύτας περιστάσεις, σὺ πρέπει νὰ ὑποστῇς καὶ τὰς συνεπείας. Διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ εἰργαζόμενη καὶ ἐγὼ πέντε ἡδὴ μῆνας, ἂν καὶ ἐφαινόμην ὅτι ἐμιμούμην τὴν ἀδράνειάν σου, ἐταξείδευον, ἠλίευνον, ἐπεσκεπτόμην τὴν Παναγίαν τὴν Παρηγορήτριαν, προπαρεσκεύασα ὅλας τὰς ὑπογείους διόδους, ἐξύφανα ὅλους τοὺς ἀραχνώδεις ἱστούς, εἰς οὓς νὰ συλληφθῇς, μωῖα ἀσυλλόγιστος! Ὡς ὁ Σάβλων τὸν δανειστὴν του, τώρα σὲ κρατῶ, δὲν μοῦ διαφεύγεις! Ἀρκετὸν καιρὸν ἔφαγες τὴν κριθὴν τῆς ἐξουσίας· τόπον καὶ δι' ἐμέ! » Τὴν λογικότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν τούτων δύσκολον νομίζω ν' ἀμφισβητήσῃς. Ἀλλὰ τὸ φαινόμενον δὲν εἶνε σπάνιον. Εἰς πολλὰς ποινικὰς δίκας δὲν κατηγορεῖ τάχα, πολὺ καλλίτερον τοῦ εἰσαγγελέως, τὸν κατηγορούμενον ὁ συνέννοχός του; Καὶ ποῖος ἄλλος θὰ ἠδύνατο καλλίτερον νὰ ἐξελέγξῃ τὴν οἰκτρότητα τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἢ ἐκεῖνοι οἵτινες προεῖδον καὶ ἀνέμειναν αὐτήν, ἐκεῖνοι οἵτινες ἠσχολήθησαν νὰ λειάνωσι τὸν κατήφορον, ἐφ' οὗ οὐδεὶς διέθεσεν νὰ βαδίσῃ ἢ κυβένησιν ἀρχήθεν; Τί ἂν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατηφόρου θὰ συμπαρεσύρετο καὶ τὸ ἔθνος ἀγωνιῶν καὶ ἀσθμαίνον! Αὐτὸ ἴσα ἴσα θὰ ἐπεθύμουν καὶ αὐτοί· διότι εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐπικλινοῦς δρόμου θὰ εὐρίσκοντο αὐτοί, οἵτινες θὰ τὸ ἥρπαζον ἀποκαμὸν εἰς τὰς ἀγκάλας των καὶ θὰ ἐφαινότο ὅτι τὸ ὑποστηρίζουν καὶ θὰ ἐφαινότο ὅτι τὸ σώζουσιν! Αὐτὸς ἦτον ὁ σκοπὸς των καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ συμφέρον των· συμφέρον, ὅχι πολιτικόν, ὅχι κομματικόν, — θὰ ἦσαν συγγνωστὰ καὶ τὰ δύο, — ἀλλὰ συμφέρον ἐκδιαστοῦ ἀναμένοντος νὰ θερίσῃ ἢ πείνα τὰ σπλάχνα τῆς πτωχῆς κόρης, ἣν ἐποφθαλμιᾷ, διὰ νὰ πέσῃ αὕτη ἐξηντημένη εἰς τοὺς κόλπους του.

Καὶ ἐν τούτοις ὁ κόσμος ἀνέχεται πάντα ταῦτα, ἐξαγγελ-
λόμενα διὰ κυμάτων εὐγλωττίας ὑπὸ τῶν προσποιητῶν βω-
βῶν τοῦ Ὀκτωβρίου, καὶ μειδιᾷ πρὸς τὰ ἀκούσματα ὡς λε-
γόμενα μετὰ χάριτος καὶ δυνάμεως, καὶ δὲν συναισθάνεται τὴν τερατωδίαν των.

Ἀλλὰ τότε διατί ἡ ἠθικὴ σας συνειδήσις ἐξεγείρεται πρὸ τῆς ὡραιότερας εἰκόνης, ὅταν αὕτη σᾶς παρουσιάξῃ, ἔστω καὶ ἐν τῇ γλυκυτέρᾳ ἀρμονίᾳ χρωμάτων καὶ σκιῶν, σιληνῶν ἀσελγείας παρὰ φύσιν ἢ σατύρων καὶ πριάπων ἀσέμνους κορ-
δακισμούς;

Αὕτη εἶνε ἡ ἀντιμέτωπος θέσις τῶν δύο ὄγκων οἵτινες ἐ-
γείρονται παρακλύοντες τὴν κίνησιν τοῦ ἔθνους, τῶν δύο
χονδρῶν κόμβων οἵτινες ἐμποδίζουν τὴν κυκλοφορίαν του,
τῶν δύο μεγάλων δυσάμενων, αἵτινες, χωρὶς στόλους, χωρὶς
στρατοὺς, χωρὶς τελεσίγραφα καὶ διακοινώσεις, δὲν ἀφίνουσι
τὸ ἔθνος νὰ κάμῃ τι, περισσότερον ὧν τῶν ἐκουσίως χειρο-
δέσμων ἐν Σούδᾳ ἐξ μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Καὶ τῆς
ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς πλέον πάλης τῶν δύο αὐτῶν τεράτων παριστά-
μεθα μάρτυρες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλῆς. Ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος νικᾷ ἡ πρώτη. Ἀλλὰ διὰ τὰς νίκας αὐτὰς φαίνεται ἐπί-
τηδες γραφεὶς ὁ περίφημος στίχος τοῦ Οὐγκώ:

Que les victoires sont grandes et les vainqueurs petits!

Χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ εἶνε καὶ οἱ ἡττώμενοι ὀλιγώτερον μικροί.

Κράκ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

(Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων φιλοσοφικῶν, φιλολογικῶν καὶ
μ(ε)τεωρολογικῶν παρατηρήσεων).

(Συνέχεια)

Μ

ΜΕΛΟΣ. Ἐκαστον ἄτομον ἐκ τῶν ἀποτελούντων σύλλο-
γοι, ἢ σωματίων, τὸ ὅποιον ἐξέρχεται ἀρμονικῶς ἀπὸ τὸ
στόμα τῶν αἰσθάνων καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν.

ΜΕΤΡΟΝ. Μακρὰ ταινία δι' ἧς μετροῦσιν οἱ μηχανικοὶ
τοὺς στίχους τῶν ποιητῶν. Πολλὰ τοιαῦτα λαμβάνει μεθ'
ἐαυτοῦ ἕκαστος εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

ΜΑΝΝΑ. Ἡ γυνὴ ἣν ἔρριψεν ἐκ τῶν οὐρανῶν ὁ Θεὸς διὰ
νὰ τραφῶσιν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὴν ἔρημον.

ΜΕΓΑΣ. Τὸ ἐναντίον τοῦ μικρός· ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Να-
πολέον καὶ εἰς τῶν πέντε δακτύλων μου.

ΜΕΤΟΧΗ. Ἡ τελευταία τῶν ρημάτων ἐγκλισις· ἐξ αὐ-
τῶν ἐκδίδουν πολλὰς πρὸς ἄγρην χρημάτων αἱ ἐταιρίαι.

ΜΕΓΑΡΑ. Μικρὰ πόλις τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῆς ὁποίας
κάθηνται οἱ πλούσιοι ὁμογενεῖς.

ΜΥΣ. Τὸ γνωστὸν μικρὸν ζῶον ὅπερ φέρμεν ὅλοι εἰς διά-
φορα μέρη τοῦ σώματός μας.

Ν

ΝΑΡΚΗ. Ἡ χαύνωσις ὑφ' ἧς καταλαμβάνεται ὁ ὁμώνυ-
μος ἰχθὺς ὅταν ἐκσφενδονίζεται ἀπὸ τῆς ναρκωδολῆς πλοῖα.

ΝΗΜΑ. Ἡ κλωστή διὰ τῆς ὁποίας ράπτομεν τὰ ἐνδύ-
ματά μας καὶ συνδέομεν τὰς ιδέας μας.

Ξ

ΞΕΝΟΣ. Πᾶς ἄνθρωπος μὴ ἀνήκων εἰς τὴν χώραν ἐν ἣ
κατοικεῖ καὶ δημοσιεύων ἄρθρα καὶ μυθιστορήματα μετὰ καινο-
φανείας καὶ ἀλλοκότους λέξεις.

Ο

ΟΡΟΣ. Ὑψωμα γῆς ὅπερ τίθεται πρὸς διευκόλυνσιν εἰς
πᾶσαν συμφωνίαν ἢ συνθήκην.

Π

ΠΕΝΘΟΣ. Ἡ λύπη τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα ἐπὶ τῇ ἀπω-
λείᾳ τινός καὶ τὴν ὁποίαν φέρομεν ἐπὶ τοῦ πλοῦ μας.

ΠΝΕΥΜΑ. Ὑγρὸν εὐρισκόμενον ἐν φιάλῃς ἢ ἐντὸς τοῦ
κρηνίου, ὅπερ τίθεται ἄνωθεν τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων
λέξεων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ μόνη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἥτις διὰ τὴν
Ἑλλάδα εἶνε ἀτελεύτητος.

ΠΟΡΟΣ. Νῆσος μικρὰ ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δύ-
ναται νὰ ζήσῃ.

ΠΟΥΣ. Μέτρον ἀγγλικόν τὸ ὅποιον ὅταν μὲν εἶνε μικρὸν
ἐπιδεικνύουσιν αἱ γυναῖκες, ὅταν δὲ εἶνε μέγα τὸ κρύπτουσι.

Ρ

ΡΩΜΗ. Ἡ ἰσχὺς τὴν ὁποίαν οἱ ἄνδρες ἔχουσιν εἰς τοὺς
βραχίονας καὶ ὁ Τίβερις παρὰ τὰς ὄχθας του.

Σ

ΣΥΝΤΑΞΙΣ. Ἡ κατὰ κανόνας τοποθέτησις τῶν μερῶν τοῦ
λόγου ἐκ τῆς ὁποίας περιμένουσι νὰ ζήσωσι κατὰ τὰ γηρα-
τεῖά των οἱ ὑπάλληλοι.

ΣΚΟΠΟΣ. Διαλογισμὸς παντός σκεπτομένου ἰσχύμενος μετ'
τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας πρὸ τῶν στρατῶνων καὶ τῶν Τραπεζῶν.

ΣΚΗΝΗ. Κατοικία ἐξ ὑφάσματος τῶν στρατιωτῶν καὶ
τῶν νομάδων ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνερχόμενοι παριστάνουσιν οἱ
ἡθοποιοί.

(Ἐπταὶ τὸ τέλος)

Μαθητὰς